വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യാ ദേവാലയം,

വെള്ളയമ്പലം

06.04.2009

<u>തൈലപരികർമ്മ പൂജ 2009</u>

1. ജീവനിലേക്കും നാശത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ

സന്തോഷവും സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് നാമെല്ലാം. ഇങ്ങനെ സന്തോഷമാഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യരേയെല്ലാം ര - p തരമായി തിരിക്കാം. താല്ക്കാലിക സന്തോഷത്തിനായി നിലനിൽക്കുന്ന സന്തോഷം പരിത്യജിക്കുന്നവരു - l. ഇവർ കടന്നുപോകുന്ന വാതിൽ വിസ്തൃതവും വഴി വിശാലവുമാണെന്ന് യേശു പറയുന്നു. ധാരാളം പേർ ഇതിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവരെല്ലാം ചെന്നു പതിക്കുന്നത് വിനാശത്തിലാണെന്നും യേശു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (cfr. മത്താ. 7, 13). ഇവരുടെ പ്രതീകമായി സാധാരണ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത് രാജാവിനെയാണ്. ര - mമത്തെകൂട്ടം മനുഷ്യർ നിലനിൽക്കുന്ന സന്തോഷത്തിനായി താല്ക്കാലിക സന്തോഷത്തെ പരിത്യജിക്കുന്നവരാണ്. ഇവർ കടന്നു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുങ്ങിയതും വഴി വീതി കുറഞ്ഞതുമാണ്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവരാണ് ജീവനിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതെന്ന് യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു (cfr. മത്താ. 7, 14). ഇവരുടെ പ്രതീകമായി നിൽക്കുന്നത് സന്യാസിയാണ്. ര - p മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. രാജാവിന്റെയും സന്യാസിയുടെയും മാർഗ്ഗം. ഒരേ സമയം തന്നെ ഈ ര - p മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാനാവില്ല. ര - lലൊന്നു നാം തിരഞ്ഞെടുത്തേ മതിയാവൂ. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നാളത്തേക്ക് മാറ്റി വയ്ക്കേ - Xില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ നിമിഷം തന്നെ നിശ്ചയിച്ചുറയ്ക്കേ - Xാണ്.

2. രാജാവും സന്യാസിയും

രാജാവിന്റെയും സന്യാസിയുടെയും ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളും സമീപന രീതികളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. രാജാക്കന്മാർ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ സന്യാസികൾ വനാന്തരങ്ങളിലെ കുടിലുകളിൽ താമസിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാർ മൃദുലമായ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളണിയുമ്പോൾ സന്യാസികൾ പരുപരുത്ത കാഷായവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാർ വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യ കഴിക്കുമ്പോൾ സന്യാസികൾ അത്യാവശ്യത്തിനു വേ - കായ്കനികൾ ഭക്ഷിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാർ വിലയേറിയ കാറുകളിലും വിമാനങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ സന്യാസികൾ കാൽനടയായി യാത്ര ചെയ്യുന്നു. ഇന്ന് രാജാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനത്ത് ഭരണാധികാരികളും, കോടീശ്വരന്മാരും ലക്ഷപ്രഭുക്കളുമൊക്കെയുള്ളപ്പോൾ സന്യാസിമാരുടെ സ്ഥാനത്ത് തത്വചിന്തകരും സാമൂഹിക പരിഷ്ക്കർത്താക്കളും സാംസ്ക്കാരിക നായകന്മാരുമൊക്കെയു - l.

നല്ല രാജാക്കന്മാരെയും നല്ല സന്യാസികളെയും സമൂഹത്തിന് ആവശ്യമു - l. ഓരോ രാജാവിലും ഓരോ സന്യാസിയും ഓരോ സന്യാസിയിലും ഓരോ രാജാവും ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പു - l. രാജാവ് തന്നിലുള്ള സന്യാസിയുടെ സവിശേഷതകൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ നല്ല രാജാവായിത്തീരുന്നു. സന്യാസിയാകട്ടെ തന്റെയുള്ളിലുള്ള ഭൗതീകമായ ആഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുമ്പോൾ നല്ല സന്യാസിയായിത്തീരുന്നു. നല്ല രാജാക്കന്മാർ നല്ല സന്യാസികളോട് ബഹുമാനാദരവുകൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. നല്ല സന്യാസികൾ നല്ല രാജാക്കന്മാരെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ധർമ്മത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പട്ടാഭിഷേക

വേളയിൽ രാജാവ് സർവ്വാഡംബര വിഭൂഷിതനായി സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു കൊ - | ഇപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നു: ''അദണ്ഡ്യോസ്മി'', അതായത് എന്നെ ശിക്ഷിക്കുവാനാരുമില്ല; ഞാൻ ശിക്ഷയ്ക്കും അതീനതനാണ്. അപ്പോൾ കാഷായവേഷം ധരിച്ച കുലഗുരുവായ സന്യാസി കൈയിലെ ദണ്ഡുകൊ - | രാജാവിന്റെ തലയ്ക്ക് മെല്ലെ ഒന്നടിച്ച ശേഷം പറയും: ''ധർമ്മദണ്ഡ്യോസി'' ''അതായത് നീ ധർമ്മത്താൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്; എന്നുപറഞ്ഞാൽ, നിനക്കു മുകളിലും ധർമ്മമു - |; അതിനു കീഴ്പ്പെട്ടേ നിനക്ക് ഭരിക്കാനാവൂ''.

സന്യാസികൾ രാജാക്കന്മാരുടെ അനുകൂല്യങ്ങൾ തേടി അവരെത്തിരക്കി പോകുമായിരുന്നില്ല. രാജാക്കന്മാർ സന്യാസികളുടെ ഉപദേശവും സഹായവും തേടി അവരുടെ ആശ്രമങ്ങളിലെത്തിയിരുന്നു. കാരണം ഒന്നുമാവശ്യമില്ലാത്ത സർവ്വസംഗപരിത്യാഗികളായിരുന്നു സന്യാസികൾ. അലക്സാ - À ചക്രവർത്തി വിജയശ്രീലാളിതനായി കൊറിന്തിൽ വന്നപ്പോൾ പട്ടണവാസികളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ എതിരേല്ക്കുവാനായി തെരുവീഥികളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും അണിനിരന്നു. ഡയോജിനസ് എന്ന തത്വചിന്തകൻ മാത്രം അലക്സാ - dിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ പോയില്ല. അവസാനം ഡയോജിനസിനെ കാണാൻ അലക്സാ - À ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസ സ്ഥലത്തെത്തി. അപ്പോൾ ഡയോജിനസ് കുടിലിനു പുറത്ത് വെയിൽ കൊള്ളുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു കൊ - | ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: ''എന്തു വേണമെങ്കിലും അങ്ങേയ്ക്കു തരാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ചോദിച്ചു കൊള്ളുക''. അതിന് ഡയോജിനസ് നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''അങ്ങയുടെ നിഴൽ എന്റെ മേൽ പതിക്കാതെ അല്പം മാറിനിന്ന് സൂര്യപ്രകാശം കൊള്ളാൻ എന്നെ സഹായിച്ചാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു''. എല്ലാ ആഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങളെയും അതിജീവിക്കുന്ന സന്യാസികൾ എത്രയേറെ സംതൃപ്തമായ ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത്! അതുകൊ - mണ് എല്ലാവരും അവരെ അത്ഭുതത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്നതും ചക്രവർത്തിമാർ തന്നെ അവരെ അസൂയയോടെ നോക്കികാണുന്നതും.

3. ഗൗതമ രാജകുമാരൻ

ഈ അവബോധമാണ് സിദ്ധാർത്ഥനെന്ന രാജാവിനെ ബുദ്ധനെന്ന സന്യാസിയാക്കി മാറ്റിയത്. ശുദ്ധോദന രാജാവ് തന്റെ മകൻ സിദ്ധാർത്ഥനെ അല്ലലെന്തന്നറിയാതെ വളർത്തി. എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടും കൂടിയ മൂന്നു കൊട്ടാരങ്ങൾ **aI\pth - n]WnXp. H¶n\pw Hcp** കുറവുമു - mയിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം അപ്രതീക്ഷിതമായി ജരാനരകൾ ബാധിച്ച് എല്ലും തോലുമായി വടിയും കുത്തി നടക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധനെ സിദ്ധാർത്ഥൻ ക - p. വേറൊരു ദിവസം രോഗം ബാധിച്ച് അവശനായ ഒരു വ്യക്തിയെ ക - p; മറ്റൊരിക്കൽ കുറെ ആളുകൾ ഒരു ശവമഞ്ചവും വഹിച്ച് ചുടുകാട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുന്നതും ക - p. ജീവിതത്തിന്റെയും അതിലെ സുഖഭോഗങ്ങളുടെയും അർത്ഥമെന്തെന്ന് അദ്ദേഹം ആഴമായി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. താല്കാലിക സംതൃപ്തി തരുന്ന ഭൗതീക സുഖഭോഗങ്ങളനുഭവിക്കുന്നത് ഉപ്പുവെള്ളം കുടിക്കുന്നതു പോലെയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി. ഉപ്പുവെള്ളം കുടിക്കുന്തോറും ദാഹം ഒന്നിനൊന്ന് വർദ്ധിക്കുകയേയുള്ളൂ; ഒരിക്കലും ദാഹശമനമു - mവുകയില്ല. ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം പരിത്യജിക്കുന്ന നിർവാണാവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ സംതൃപ്തി അനുഭവേദ്യമാക്കുന്നതെന്ന സത്യം ബോധിവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്നു ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ നിമിഷം രാജാവ് സന്യാസിയായി. സിദ്ധാർത്ഥനെന്ന ചക്രവർത്തിയെക്കാൾ ബുദ്ധനെന്ന സന്യാസിയെയാണ് അന്നും ഇന്നും ലോകം അത്ഭുതത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്നതും അസൂയയോടെ നോക്കികാണുന്നതും. കാരണം സന്യാസി എല്ലാം തികഞ്ഞവനാണ്; ഒന്നിനും ഒരു കുറവുമില്ലാത്തവനാണ്.

4. അസ്സീസിയിലെ ഫ്രാൻസിസ്

സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സിദ്ധാർത്ഥനിൽ സംഭവിച്ച രൂപാന്തരം തന്നെയാണ് നൂറ്റാ - pകൾക്കു മുമ്പ് അസീസിയിലെ ഫ്രാൻസിസിലും സംഭവിച്ചത്. രാജാവ് സന്യാസിയായിത്തീരുന്ന കഥ ഇവിടെയും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരൻ കസാൻദ്സാക്കിസിന്റെ അസ്സീസിയിലെ ഫ്രാൻസിസിനെക്കുറിച്ചുള്ള നോവലിലെ ഒരു രംഗത്തേക്ക് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. അസീസിപട്ടണത്തിൽ കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് ആഡംബര ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഫ്രാൻസിസിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരിക്കൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു സന്യാസി വന്നു നിന്നു. രാജകീയവേഷഭൂഷാധികളണിഞ്ഞ ഫ്രാൻസിസിന്റെ നേരെ വിരൽചൂ - ï അവന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കിക്കൊ - ï സന്യാസി പറഞ്ഞു: ''നിന്നെ ക - ïട്ട് എനിക്ക് സഹതാപം തോന്നുന്നു''. ഫ്രാൻസിസിന് ഇത് ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. അരിശത്തോടെ ഉരുളയ്ക്കുപ്പേരി എന്ന രീതിയിൽ ഫ്രാൻസിസ് തിരിച്ചടിച്ചു: ''പിച്ചക്കാരനും ദരിദ്രവാസിയുമായ നിനക്ക് എന്നോട് സഹതാപം തോന്നേ - ഒരു കാര്യവുമില്ല. എല്ലാവരും എന്നെ അസൂയയോടെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്. കാരണം എനിക്ക് ഒന്നിനും ഒരു കുറവുമില്ല''.

''ഒന്നിന്റെയും കുറവില്ലേ? സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെപോലും കുറവില്ലന്നാണോ നീ പറയുന്നത്?'' സന്യാസി ചോദിച്ചു. ''സ്വർഗ്ഗം ആകാശത്തിലാണ്. ഞാനിവിടെ ഭൂമിയിലാണ്'' ഫ്രാൻസിസിന്റെ മറുപടി. സന്യാസി ഫ്രാൻസിസിനെ തിരുത്തി: ''അല്ല, സ്വർഗ്ഗം നിന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെയു - ï''. ഇതിന് ഫ്രാൻസിസിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''സ്വർഗ്ഗം എന്റെ ഉള്ളിലെന്നോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അതു നിന്നിലു - ïകും. തീർച്ചയായും എന്നിലില്ല''. പെട്ടെന്നു നൽകിയ ഈ മറുപടിയെക്കുറിച്ച് ഫ്രാൻസിസ് ഒന്നുകൂടി ആഴമായി ചിന്തിച്ചു. എല്ലാമുു - ¶ï അഹങ്കരിക്കുന്ന തന്റെയുള്ളിൽ സ്വർഗ്ഗമില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്കാണ് അത് ഫ്രാൻസിസിനെ നയിച്ചത്. തന്റെ പാപ്പരത്തം ഫ്രാൻസിസ് മനസ്സിലാക്കി. ''ഒരുവൻ ലോകം മുഴുവൻ നേടിയാലും തന്റെ ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അതുകൊ - ï അവന് എന്തു പ്രയോജനം'' (മാർക്ക്. 8, 36). ഒന്നുമില്ലാത്ത സന്യാസി എല്ലാമുള്ള ഫ്രാൻസിസിനെ സഹതാപത്തോടെ നോക്കുന്നു. പിച്ചക്കാരനെന്നും ദരിദ്രവാസിയെന്നും താൻ പരിഹസിച്ച ആ സന്യാസിയുടെ മുഖത്തു തെളിഞ്ഞു നിന്ന ആത്മസംതൃപ്തിയും ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന സ്വർഗ്ഗീയാനുഭവവും സ്വയം എല്ലാം തികഞ്ഞവനെന്നു കരുതിയ ഫ്രാൻസിസിനെ പിടിച്ചു കുലുക്കുന്നു; തന്നിലെ ദാരിദ്ര്യവും സന്യാസിയിലെ സമ്പന്നതയും ഫ്രാൻസിസ് തിരിച്ചറിയുന്നു. ഉള്ളതെന്ന് താൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതെല്ലാം ഇല്ലായ്മയായിരുന്നു; സന്യാസിയുടെ ഇല്ലായ്മയിലും ഒരു നിറവു - ïയിരുന്നു. എല്ലാവരും തന്നെ അത്ഭുതത്തോടെയാണ് നോക്കുന്നതെന്ന് വിചാരിച്ച ഫ്രാൻസിസ് സന്യാസിയെ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. അവസാനം എല്ലാം തികഞ്ഞവനാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച ദരിദ്രവാസിയായ ഫ്രാൻസിസ്, ഒന്നുമില്ലാത്തവനാണെന്ന താൻ കരുതിയ സമ്പന്നനായ സന്യാസിയെ അനുഗമിച്ച് ഭിക്ഷുവായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് കസാൻദ്സാക്കിസ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസിലെ രാജാവ് സന്യാസിയായിത്തീർന്ന കഥ.

5. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലെ രാജാക്കന്മാരും സന്യാസികളും

ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലുമു - ï രാജാക്കന്മാരും സന്യാസികളും. അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുന്ന നാമെല്ലാം സന്യാസികളുടെ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നവരാണ്. കിരീടത്തിനു വേ - ï സത്യത്തെ ബലികഴിക്കുന്ന ആധുനീക രാജാക്കന്മാരെയും സംവിധാനങ്ങളെയും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊ - ï സത്യത്തിനു വേ - ï കിരീടത്തെ ബലികഴിക്കേ - hരാണ് അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുന്നവരെല്ലാം. കസാൻദ്സാക്കിസിന്റെ നോവലിലെ സന്യാസിയെപ്പോലെ അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾക്കായി പരക്കം പായുകയും ഭൗതീക സുഖഭോഗങ്ങളിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ

രാജാക്കന്മാരുടെയും ലക്ഷപ്രഭുക്കളുടെയും മനഃസാക്ഷിക്കു നേരെ വിരൽ ചൂ - llക്കൊ - l "നിന്നെ ക - llട്ട് എനിക്ക് കഷ്ടം തോന്നുന്നു" എന്നു പറയാൻ നമുക്കു കഴിയണം. എന്നാൽ പലപ്പോഴും അതിനു തുനിയുമ്പോൾ നമ്മിൽ പലരുടെയും നാവു പൊങ്ങുകയില്ല. കാരണം പലരും പുറമേ സന്യാസികളാണെങ്കിലും, അർപ്പിത ജീവിതം നയിക്കുന്നവരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നെങ്കിലും, ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നാം വെല്ലുവിളിക്കേ - രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ അധികാരമോഹത്തിനും ഭൗതീക താല്പര്യങ്ങൾക്കും അടിമകളാണ്. പണത്തോടും പ്രതാപത്തോടും സുഖഭോഗങ്ങളോടും തോന്നാവുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നതിനു പകരം അവയൊക്കെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ സന്യാസിയിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന രാജാവ് ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നു; പുറമേ, സന്യാസി കാഷായ വസ്ത്രം ധരിച്ച കപടനാട്യക്കാരനായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിന്റെയൊക്കെ തുടക്കം ഒരു പക്ഷേ നല്ലതായിരിക്കാം. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് തടസ്സം വരുത്തുന്ന എലിശല്യം മാറ്റാനാണ് സന്യാസി പൂച്ചയെ മേടിച്ചത്. പിന്നെ പൂച്ചയ്ക്ക് പാലുകൊടുക്കാൻ പശുവിനെ മേടിക്കേ - ll വന്നു. പശു പെറ്റു പെരുകിയപ്പോൾ ഡയറിഫാം തുടങ്ങി. പിന്നെ അത് വികസിച്ച് ഒരു കോർപ്പറേഷനായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ സന്യാസിക്ക് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും സമയമില്ലാതായി. പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ തങ്ങൾ കൈവരിച്ച അത്ഭുതാവഹമായ നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ എല്ലാവരും തങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുമെന്നാണ് ഇവരുടെയൊക്കെ വിചാരം. എന്നാൽ നോവലിലെ സന്യാസി ലോകത്തോട് പറഞ്ഞത് ഇന്ന് ലോകത്തിന് പലപ്പോഴും സന്യാസിയോട് പറയേ - llവരുന്നു: "എനിക്ക് നിന്നെ ക - llട്ട് കഷ്ടം തോന്നുന്നു".

6. യേശുവിന്റെ മാതൃക

പലപ്പോഴും സമൂഹം തന്നെയാണ് സന്യാസിയെ രാജാവാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും. അഞ്ചപ്പവും ര - p മീനും കൊ - p യേശു ആയിരക്കണക്കിനാളുകളെ തീറ്റിപ്പോറ്റിയപ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം വളരെയേറെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. യേശു അവരുടെ രാജാവാകണമെന്ന് അവർ ഏക സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ യേശു അവരുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശംവദനാകുന്നില്ല. ഇന്നു തന്നെ രാജാവാകാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നവർ നാളെ തന്റെ കുരിശുമരണത്തിനും കൂട്ടുനിൽക്കുമെന്ന് യേശുവിനറിയാമായിരുന്നു. താല്കാലിക സംതൃപ്തി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന നശ്വരമായ അപ്പം നൽകുന്ന രാജാവായിട്ടല്ല, തന്നെത്തന്നെ ജീവന്റെ അപ്പമായി നൽകുന്ന സന്യാസിയായിട്ടാണ് യേശു ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് വന്നത്. രാജാവാകുവാനുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ പ്രലോഭനത്തെ യേശു നേരിട്ടത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "അവർ വന്നു തന്നെ രാജാവാക്കാൻ വേ - ll ബലമായി പിടിച്ചു കൊ - ll പോകാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ യേശു വീ - pം തനിയെ മലമുകളിലേയ്ക്ക് മാറി" (യോഹ. 6, 15). അവിടെ അവിടുന്ന് രാത്രിമുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവഴിച്ചു.

അന്നത്തെ യഹൂദന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനും വേ - {X അറിവില്ല. പലപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മിക നന്മകളെക്കാളുപരി ഭൗതീക നേട്ടങ്ങളായിരിക്കും വൈദീകരായ നമ്മിൽ നിന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. വൈദീകരായ നമുക്കു - mകാവുന്ന ഒരു അപകടമിതാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി നാം സന്യാസികൾ മാത്രമല്ല, ഭരണകർത്താക്കൾ കൂടിയാണ്. ഒരു ഭരണ കർത്താവിന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങളും അധികാരവും വിഭവശേഷികളും നമുക്കു - l. നല്ല സന്യാസികൾ പലപ്പോഴും അധികാരം കൈയിൽ കിട്ടുമ്പോൾ ദുഷിച്ച ഭരണ കർത്താക്കളായിത്തീരുന്നു. Power Corrupts; absolute power corrupts absoultely എന്ന ഒരു ചൊല്ലു - tÃm. അതായത് അധികാരം ദുഷിപ്പിക്കുന്നു; പരമാധികാരം മുഴുവനും

ദുഷിപ്പിക്കുന്നു. അധികാരം കിട്ടുമ്പോൾ നമ്മിലെ സന്യാസിയെ നാം മറക്കരുത്; സമൂഹത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കുവിധേയരായി നശ്വരമായ അപ്പം മാത്രം അവർക്ക് നൽകുന്ന രാജാക്കന്മാരായി മാറരുത്; പിന്നെയോ യേശുവിനെപ്പോലെ ജീവന്റെ അപ്പം നൽകുന്ന ബലിവസ്തുക്കളായിത്തീരാൻ നമുക്കു കഴിയണം. സമൂഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കൊത്തു തുള്ളാതെ വേ - lവന്നാൽ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയും പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്യാസികളായിരിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം.

7. യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന

ലോകത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ആയിരുന്നു കൊ - l ലോകത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു ദൗത്യമാണ് നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ സ്വാധീന ശക്തിക്കും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വശംവദരാകാതെ നാം സൂക്ഷിക്കണം. ലോകത്തെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ളവരാണ് നാം. ഇതു സാധിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവീകശക്തികൊ - p നാം നിറയണം. അതുകൊ - mണ് അന്ത്യഅത്താഴ സമയത്ത് യേശു നമുക്കായി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചത്: ''ഞാൻ ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്തതു പോലെ അവരും ലോകത്തിന്റേതല്ല. ലോകത്തിൽ നിന്ന് അവരെ അവിടുന്ന് എടുക്കണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടനിൽ നിന്ന് അവരെ കാത്തുകൊള്ളണം എന്നാണ് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. ഞാൻ ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്തതു പോലെ അവരും ലോകത്തിന്റേതല്ല. അവരെ അങ്ങ് സത്യത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കണമേ!'' (യോഹ. 17, 14-17).

യേശുവിനോടൊപ്പം ദിനംപ്രതി നാം ചൊല്ലുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യേ - ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണിത്. രാജാവാകാനുള്ള പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാനും യേശുവാകുന്ന സന്യാസിയെ ലോകസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചു കൊ - l സമൂഹത്തെ വെല്ലുവിളിക്കാനും വിശുദ്ധീകരിക്കാനും ഈ പ്രാർത്ഥന നമ്മെ സഹായിക്കും. അതിനുവേ - l ഈ ദിവ്യബലിയർപ്പിച്ചു കൊ - l നമുക്ക് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!